

## Як і навіщо Москва намагається пересварити Україну з її довкіллям?

Г альмівні диктатури конають, бо вадять потребам гнучкого суспільства в глобалізації. На сході континенту скіють моторошний репресивний культ без особи, догматична безідейна імпотенція, марнотратність, деградація і безвихідь. Знавіснілі спроби реставрації політичних режимів в окремих країнах подеколи відстрочували агонію, проте ніколи не було жодного прецеденту гальванізації трупу архаїчних мультинаціональних конгломератів. Перетворення Британської чи інших колоніальних імперій на Співдружності є не винятками, але доказами, бо вони не придушують, а зацікавлюють і приваблюють всі держави-учасниці вигодами й перевагами взаємовигідної співпраці з колишніми метрополіями і між собою. Цілком інші взаємини склались між правонаступницями СРСР.

Дезінтеграція СРСР виявила відчутну його народам примарність штучно створеного бруталною силою протиприродного конгломерату без спільної культури, традицій, звичаїв. Він спирався на номенклатуру єдиної «партії» (в однопартійній державі це привілейована верства), карний апарат державної безпеки і збройні сили, проте цих спільних підвалин давно нема. Дисципліну в армії тримали суворі та дбайливі сержанти-«малороси». Азіати не мали доступу до ракетно-ядерної зброї масового знищення. Міцно прищеплена зневага до іногородців та іновірців сполучалася з байдужістю, бундючною відразою до будь-чиєї самобутності. Американці вважають, що християнська любов до ближніх не лише гуманна, а й вигідна, а росіяни не в спроможні второпати просту істину *do ut dos* (даю, щоб і ти дав) і залякуванням та погрозами прагнуть змусити до покори. Москва не спроможна дати, пообіцяти, запропонувати анічогісінько потрібного, корисного, спокусливого, гарного нікому з її підданців або сусідів.

Одна з кільканадцяти правонаступниць Радянського Союзу, Російська Федерація оголосила себе єдиною його «продовжувачкою», а на цій підставі привласнила закордонні активи, військово-морський флот та інше майно, але не визнає неподільності прав і обов'язків, всупереч міжнародному праву обстоює пріоритет своїх законів, заперечує геноцид українців та інших народів і решту злочинів тоталітаризму проти людяності. Породжений підсвідомим комплексом меншовартості заздрісників, на всіх щаблях влади панує пихатий і вульгарний шовінізм, рясно просякнутий расистськими забобонами невігласів. Нездатність збагнути засади сучасної цивілізації заганяє Росію в безвихідь і перетворює на жертву власної примітивної обмеженості. Кремлівські можновладці називають українців спільним з ними народом, а насправді вважають недоумками з якоюсь кумедною говіркою, придатними лише бути обслугою «старшого брата».

Збігнев Бжезінський у «Великій шахівниці» мріяв, як поступово Франція, Німеччина, Польща і Україна зі знанням кривавих уроків історії визволяться від забобонів, упередженості, ксенофобії, взаємодіятимуть у спільній європей-

ській домівці, а потім разом допоможуть Росії перетворитися з небезпечного монстра на миролюбну партнерку, хоча вона не стане членом Євросоюзу, бо історично, геополітично і ментально несполучна зі світоглядними засадами цивілізації. Ця перспектива набуває обрисів в Європі, значною мірою завдяки впливу Великої Британії та Сполучених Штатів. Після двох Світових і Холодної війн Америка вже вкотре відіграє свою вирішальну роль «потужного Арсеналу Демократії».

Спроби Кремля посварити Київ з іншими регіонами і сусідніми народами спричинилися до результату, зворотного намірам ініціаторів, які натомість самі потрапили в дедалі глибшу ізоляцію і зашморг санкцій карою за свою агресію. Захід дедалі краще розуміє, що Україна відчайдушно б'ється за своє існування і безпеку цілої Європи, відтак допомога і сприяння їй є обов'язком ЄС і НАТО. Двобій України проти Москви за національну свободу і порятунок цивілізації є екзистенціальною боротьбою антагоністів, а спроби компромісів неможливі. Цей двобій скінчиться поразкою і неминучою дезінтеграцією Росії.

За логікою міжнародного права і моральним імперативом, агресор мусить зазнати карних репресалій і реторсій, а потім виконати реституції (повернення власникам награвованого майна), репарації (відшкодування заподіяних збитків і руйнувань), сплату компенсацій (родинам жертв), екстрадиції (видачу осіб, звинувачених зі злочинів проти людяності на суд міжнародного трибуналу), демілітаризації (позбавлення зброї масового знищення і змоги реваншу) з ефективним контролем і гарантіями. На окремий розгляд заслугоує внутрішня реконструкція Російської Федерації та нормалізація взаємин сусідніх держав і цілого цивілізованого світового співтовариства з її правонаступницями.

## Бібліографія

В ISW пояснили, навіщо Путін лякає загрозою розпаду РФ. 28.02.2023. URL: <https://espresso.tv/v-isw-ro-yasnili-shcho-stoit-za-zayavami-putina-pro-zagrozu-rozpadu-uf>

Жунісбай А. Як повномасштабна війна проти України вплинула на деколонізацію інших сусідів Росії?. URL: <https://svidomi.in.ua/page/yak-povnomasshtabna-viina-proty-ukrainy-vplynula-na-dekolonizatsiiu-inshykh-susidiv-rosii>

Зубачевский В. А. Политика России в Центрально-Восточной Европе (первая треть XX века): геополитический аспект. Москва: РОССПЭН, 2019. 278 с.

Кремль сіє розбрат? Навіщо Росія намагається посварити Україну з сусідами. 10.11.2021. URL: <https://ranok.ictv.ua/ua/2021/11/10/kreml-siye-rozbrat-navishho-rosiya-namagayetsya-posvariti-ukrayinu-iz-susidami/>

Тужанський Д. Зіштовхнути лобами: як Росія «мілітаризує» етнічне питання в Україні та Центральній Європі. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2022/02/10/7133701/>

Філіпчук В., Ярошенко Є., Івашко І. Що відбувається у відносинах України з західними сусідами? Міжнародний центр перспективних досліджень. URL: [https://icps.com.ua/assets/uploads/images/images/eu/vidnosiny\\_susidy.pdf](https://icps.com.ua/assets/uploads/images/images/eu/vidnosiny_susidy.pdf)

Щур М. В ЄС помітили, що Росія намагається посварити Україну з її сусідами. 2019. 23 травня. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29956672.html>

*Михайло КІРСЕНКО*